

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 100

číslo: 33

16. srpna 2020

Cena: 8 Kč

K symbolice hostií podle Františka Bílka

V roce 100. výročí Církve československé husitské se podařilo obnovit pečení hostií podle návrhu forem umělce Františka Bílka (1872-1941). O jejich praktické přípravě v náboženské obci Praha 4 - Michli psala v týdeníku Český zápas sestra Jana Krajčířková a o historických souvislostech i složitostech při jejich vzniku historik dr. Martin Jindra. Tyto hostie mají svoji významnou uměleckou hodnotu a zvěstnou symboliku.

Bílkovy hostie jsou již svým provedením uměleckým dílem, které je biblicky zvěstné a plné hluboké symboliky. Obsahují jednak text, psaný Bílkovým typickým písmem, a pak výtvarně zpracované čtyři symboly – ruce, chléb, hvězdy a kalich. Propojování textu a obrazu je pro Bílka jako umělce charakteristické. Text na hostii zní: „Hle život – hle dílo mé – je lámu a dávám.“ Obdobný nápis je na dřevěném rámu barevného obrazu Večeře Páně umístěného v chýnov-

z jeho sbírky „Stavitel chrámu“. Bílkovy hostie můžeme vidět v širším kontextu celého jeho liturgického umění, se kterým se setkáváme v některých interiérech sborů Církve československé husitské. Zejména pak mají souvislost s tvorbou dvou originálních kalichů v podobě přesýpacích hodin. K jednomu z kalichů náleží i stříbrná miska na bohoslužebný chléb (hostie) – zvláštní hluboká patena s ouškem podle návrhu Karla Farského. Na velké hostii spatřujeme zobrazené dvě ruce držící na dvě poloviny rozlomený chléb. Tímto způsobem je vystiženo či předznačeno gesto rozlomení. Bílek v textu užívá slova „lámat a dávat“, která odkazují přímo na Ježíšova učiněná gesta a pronesená slova při jeho poslední večeři. „Když jedl, vzal chléb, požehnal, lámal a dával jim...“ (Mk 14,22). „Vezměte, jezte...“ (Mt 26,26). „Toto je mé tělo, které se za vás vydává“ (L 22,19).

ském ateliéru. „Hle – tělo – život – dílo mé, lámu a dávám vám – abyste jako já i vy činili na mne pro svaté pamatování.“ Tento motiv, kdy Kristus při společném stolování s apoštoly podává sám sebe jako chléb života, se nachází i na menším dřevěném reliéfu umístěném ve Sboru Alberta Schweitzera v Praze 4 – Michli. Motivy chleba a klasů, ale též kalich se vykytují ve více Bílkových dílech. Idea klasů se promítla i do stavby jeho vily s ateliérem v Praze v Chotkových sadech. Umělec to sám vyjádřil myšlenkou, že „život je jako pole plné zralých klasů, skýtajících výživu bratřím na každý den.“ Motivy klasů se nacházejí na detailech vnějšku této stavby i interiéru. Nad vstupem do jídelny se můžeme setkat s nápisem „Pohyb země, když chléb dává.“ Je zde zřejmě určitý ohlas Březinovy básně „Apotheosa klasů“

V Bibli kralické je „kteréž se za vás dává.“ Chléb je z mnoha klasů, ale je to jeden chléb. Je rozdělován na mnoho částí, a přesto všichni věřící přijímají podíl na jednom chlebu, kterým je Kristus (1 K 10,16-17). Chléb má více významových rozměrů a smyslů. Je to chléb živující člověka v pozemském čase (Ž 104,14-15). Ale současně je to chléb bohoslužebný, který zprostředkovává věčný život v Ježíši Kristu. Bůh dává Syna pro záchranu světa (J 3,16; 1 J 5,11) a Ježíš Kristus v souladu s vůlí svého Otce dává sám sebe a svůj život za spásu světa (J 10,15.17-18.28). Na Bílkově velké hostii určené pro kněze drží rozlomený chléb dvě ruce. Jsou to ruce Krista, který dává sám sebe, ale jsou to i ruce naše, neboť i my se máme po Kristově příkladu dávat druhým. Na rozlomeném chlebu můžeme

Foto: Jiří Jančík

Na louce u Žižkova mohly nedaleko jihočeské Sodomě se konat 25. července další ročník festivalu připomínajícího jednu z nejslavnějších bitev našich dějin. Akce byla přesunuta z tradičního jarního termínu z důvodu epidemie. Také tento rok, kdy uplynulo 600 let od vítězství Jana Žižky, jenž s hrstkou husitů porazil jízdu křížovníků a katolických pánů, zaujala návštěvníky rekonstrukce bitvy. Za naši církev přijal pozvání br. patriarcha, jenž zde mj. předal starostce obce Čejetice pamětní medaili vydanou k dalšímu letošního kulatému výročí – vydání Čtyř pražských artikul. **red**

vidět zobrazené hvězdy. Hvězdy se nacházejí také na stříbrném kalichu, který vytvořil František Bílek v podobě přesýpacích hodin. Hvězdy odkazují k nebi, k duchovnímu světu, k Boží věčnosti. Hvězdy, vyskytující se na starokřesťanském umění, zobrazují věčný život a věčnou blaženost.

Na malých hostiích je zobrazen kalich. Tím je vyjádřeno symboliky i fakticky husitské podávání a přijímání podobou způsobem, kdy všichni věřící přijímají jak chleba, tak i víno z kalicha. Malá hostie se znakem kalicha je určena k namáčení do vína, jak se tento způsob, navazující na starobylou liturgickou tradici, prosadil v Církvi československé (husitské) již během roku 1920.

I když je na zadní straně velké hostie linkami naznačeno její rozlomení na tři části – na dvě poloviny a na malý úlomek, nezáleží na počtu rozlomených částí, na které je bohoslužebný chléb duchovním rozlamován. Podstatné je, že dochází k rozlomení jako znázorněnému znamení Kristovy obětující se lásky pro nás. A také to, že je podáván a přijímán věřícími, ať již v podobě větších rozlomených hostií nebo malých již předem taktu připravených. Neboť se jedná i v různé podobě hostie o jeden chléb, kterým je Kristus, náš život (Ko 3,4).

Tomáš Butta

Anketa

Milí čtenáři, i v tomto čísle týdeníku vám přinášíme v souvislosti s blížící se volbou patriarchy odpovědi respondentů z naší církve na anketní otázky:

- 1) **Koho byste rádi viděli ve funkci příštího patriarchy, jaké je dle vás zásadní kritérium pro vykonávání této služby?**
- 2) **Do jaké míry ovlivňuje a jak by měla ovlivňovat osobnost patriarchy podobu církve své doby?**
- 3) **Mottem letošního výročí církve se stal výrok 100 let služby Bohu, sto let pomoci člověku. Daří se církvi svým reálným životem dostát tomuto heslu? Co a jak má konat, aby heslo v budoucnu naplňovala?**

1) Myslím, že současný patriarcha má dost velkou podporu, zejména u starších (myslím tím svým životním stylem, aktivitou; nikoli jen věkem). Jako charismatické osoby vidím Lukáše Bujnu ze Sokolova a Filipa Štojdlu z Plzně a Mirovic.

2) Osobnost patriarchy by měla silněji než dosud ovlivňovat život v církvi a to charismatickým vystupováním i mimo církve.

3) Pomoc člověku od církve (kromě běžných snah o život v Kristu) by se měla orientovat na působení do budoucna a to jak předáváním perfektních znalostí o církvi, jejich problémech s předkládáním návrhů na řešení s využitím vlastních i z přejímaných podkladů i podle pečlivé orientace v současnosti; získáváním nových příznivců a tím pozdějších členů. Např. formou inovací forem bohoslužeb tak, aby byly zajímavé a přitažlivé pro děti a mládež (swingové bohoslužby), více dětských táborů i s duchovním zaměřením, sportem, výukou angličtiny apod.

Čestmír Holeček

1) Domnívám se, že by měl být kandidát do úřadu patriarchy inteligentní a vzdělaný, schopný komunikovat se svými kolegy ve službě, měl by být také rozhodný a schopný nést zodpovědnost za svá rozhodnutí. Že je patriarcha zbožný, pokládám za samozřejmost.

2) Podle zřízení ČČSH není patriarcha služebníkem, který by měl mnoho pravomocí. Jeho role je spíše reprezentativní. Je jednou z mediálních tváří církve, jedná s vrcholnými představiteli církve a státních institucí. Patriarcha by měl spolu s ostatními biskupy hledat pro církve nejlepší postupy v oblasti pastorace i v hospodářské správě. Myslím, že jeho

Pokračování na str. 3

Psali jsme před sto lety

Dvanáctero církví má v republice československé státní uznání. I Mohamedáni, arménští katolíci, židé atd. Jen jediná náboženská společnost v republice československé nesmí býti uznána: Církev československá. Akt uznání leží na ministerstvu zahraničním nevyřízen, aby se nepoškodila plebiscitní akce na Těšínsku - - -. Příště uvedeme osoby, které jsou viny, že akt uznání ČČS zůstal celého půl roku nevyřízen.

Český zápas č. 29, 6. 8. 1920, s. 7

Konopí ve starém Judsku

Izraelští vědci provedli chemickou analýzu vzorků neznámých substancí, nalezených před takřka šedesáti lety na oltářích malé svatyně v pevnosti, odkryté při vykopávkách v Tel Aradu, zhruba 60 km jižně od Jeruzaléma. Pevnost, datovaná do 8. století př. n. l., čili do období prvního jeruzalémského chrámu, byla součástí tehdejšího Judského království, jehož jižní hranici nejspíše střežila. V severozápadním rohu této pevnosti archeologové našli skvěle zachovanou malou svatyni o rozloze 13 x 20 m, která i přes svou drobnost sdílela architektonické charakteristiky s prvním jeruzalémským chrámem, např.: kompozici prostor a orientaci na ose západ-východ, rituální nádrž s vodou, stopy po dalším chrámovém vybavení apod. Na dvou oltářích z vápence, nacházejících se mezi hlavní síní a tzv. nejsvětější svatyní, tehdy archeologové odkryli vrstvu jakéhosi černého materiálu. Jeho teprve nedávná analýza odhalila, že se jedná o kombinace čtyř různých ingrediencí. Na větším ze dvou oltářů se našly stopy po zapalování kadidla se zvířecím tukem a na druhém o něco menším oltáři byly odhaleny zbytky konopí páleného na sušeném zvířecím trusu. Dle indicií šlo konkrétně o Cannabis Sativa. Na rozdíl od starověkých lokalit v Číně nebo v jižním Rusku nebyla doposud v žádné archeologické lokalitě Blízkého východu nalezena semena či pyl konopí. Autoři studie se domnívají, že do Judska bylo importováno zdaleka v podobě pryskyřice, dnes obecně známé jako hašiš. Ani kadidlo však ve starověku nebylo lokálním zbožím a dováželo se zdaleka. Jeho vysoká cena jako importovaného zboží je doložena i v Bibli, kde je srovnávána se zlatem a drahými kameny. O jeho užívání víme i u sousedních kultur starověké Asýrie, Babylonie, Persie, Řecka i Říma. Stejně tak víme, že kultury starého Blízkého východu měly v oblibě zápalné oběti substancí, jako je kadidlo. Užiti konopí v tomto kontextu však máme archeologicky doloženo poprvé a v Bibli o něm nejsou zmínky. Podle autorů studie „velmi vysoká cena kadidla a pravděpodobně i konopí nasvědčuje tomu, že pevnost se svatyní byla oficiální institucí Judského království. Tím, že byla součástí královské administrativy, si mohli obyvatelé pevnosti dovolit tak drahocenné materiály.“

Podle autorů je také pravděpodobné, že „konopí bylo v Aradu užíváno záměrně pro své psychoaktivní účinky, ke stimulování extáze během kultovních rituálů.“ Jedná se tedy o první důkaz užívání substancí navozujících změněné stavy vědomí v náboženské praxi tehdejšího Judského království a starověké hebrejské kultury vůbec. Zda ale šlo o výjimku nebo zda bylo konopí užíváno i v dalších svatyních či přímo v prvním chrámu v Jeruzalémě, známého z Bible, je otázkou dalšího bádání.

Svatyně z Aradu byla přesunuta z místa svého naleziště a nachází se dnes v Izraelském Muzeu v Jeruzalémě, kde je součástí expozice.

Jiří Karban

Zdroj: info.dingir.cz, náboženský infoservis

Z kazatelského plánu

11. neděle po svatém Duchu

Lépe utíkat se k Hospodinu než doufat v člověka. Lépe utíkat se k Hospodinu než doufat v knížata.

(Žalm 118,8-9)

První čtení z Písma: Izajáš 56,1.6-7

Tužby pro dobu po Duchu svatém (IV):

2. Abychom v našich srdcích sobectvím a pýchou oheň Kristovy lásky nezhášeli, modleme se k Hospodinu.

3. Abychom pokornou a oddanou službou Bohu a bližním stali se bohatými ve víře, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku Hospodine, svého jediného Syna jsi dal jako obět' za náš hřích a jako příklad služby pro nás. Dej nám milost vděčně přijmout plody jeho díla vykoupení a každodenně ho následovat v jeho stopách! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Římanům 11,1-2a.29-32

Evangelium: Matouš 15,21-28

Verše k obětování: Žalm 34,8-9

Verš k požehnání: Žalm 130,7

Modlitba k požehnání:

Panovníku Hospodine, dej, ať svátost večere Páně stále posvěcuje naši duši i tělo a posiluje nás k dosažení věčné spásy! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen

Vhodné písně: 52, 54, 97, 101, 105, 109, 183, 311

Farizejský

Já nechci nikoho strašit kritickým pohledem na politickou scénu, natož se otírat o výjimečné osobnosti politických stran, ale raději se vrátím k událostem z dětství, přesněji do čtvrté třídy školy základní, kdy jsem za prokázaná alotria a pošklebování se na sousedku, která si na mne přišla stěžovat do školy, získal na vysvědčení dvojku z chování, což byla událost dosud nevídaná, avšak u mne díky snížené známce z mravů nastal zlom a já zatoužil po nápravě v čisté zbožnosti.

Každý pátek odpoledne jsem totiž postrádal na ulici kamaráda Františka, který na mé vyzvídání, kam se každý pátek ztratí, pošeptal - chodím do náboženství - a ukázal mi černý sešit, kam jím velebný pán dával krásná razítka za nedělní docházku na mši svatou v kapucinském klášteře na Jejkově, a tak jsem se vrátil domů s prosbou, aby mi rodiče dovolili taky chodit do náboženství a maminka pravila - Snad tě výuka náboženství povede k obrácení a bude z tebe zas hodný kluk, zkusme to a uvidíme.

A já se snažil nezklamat, až se mě pan farář zeptal v zákristii, jestli nechci s Františkem taky ministrovat a já se poprvé soukal do komže, na ní si oblékal bílou rochetu a ke krku připínal červený límeček se zlatým lemováním a když zazvonil zvonec u refektáře, zazněly pod klenbou chrámovou varhany a já kráčel v řadě ministrantů ke schůdkům, kde jsme poklekli, zatímco Páter Kassian stoupal k oltáři a lidi zpívali a mně se srdíčko rozbušilo, byla to chvíle převzatá.

Nemysli si, že se budeš chovat jak farizej, to by byl s ministrováním utrum - varovala mě maminka a já začal zjišťovat, kdo je farizej, abych se něčeho takového nedopustil. - Farizeové, hebrejsky perušim, tvořili zvláštní kastu mezi Židy - vyprávěl mi kostelník - jedině oni vykládali zákony Tóry a knih Mojžíšových, takže byli sami víc než zákon, ale Pán Ježíš jim vyčítal, že pod záminkou dlouhého modlení vyjídají vdovy, pečlivě sice očisťují podle obřadů zvenčí nádoby, ale už se nestarají o to, zda je čistý i jejich obsah a díky té přetvářce a falešné zbožnosti jsou jak obilné hroby.

A tak jsem odmítl stát se farizejem s dvojkou z chování a jako ministrant vykročil odhodlaně na cestu dospělosti víry, přátelů ducha, pravdy poznané a lásky evangelia milosrdné míry.

Jan Schwarz, NO Bratislava

Nad Písmem

Lidé jsou stejní

Jsou v dnešní době lidé posedlí? Nevyznám se v posedlostech zlými duchy. Jedno však vím. Posedlostí závidí, nenávidí, strachem, lpěním či úspěchem je mnoho. O osvobození z posedlostí, které trápí také náš svět, dnes vypráví i příběh, zaznamenaný v Matoušově evangeliu.

Příběh se stal poté, co Ježíš zažil nepříjemné rozhovory s tehdejšími náboženskými učiteli. Tito lidé sami sebe považovali za vyvolené, za elitu. Rádi by Ježíše na něco nacyhtali. Přeli se o slovíčka. Ježíš je usvědčuje z toho, že jejich srdce je daleko od Boha, přestože dodržují mnohá přikázání a tradice.

Co jim však schází, je pokora a milosrdenství, to, co je základem jakéhokoliv duchovního a obecně smysluplného života. Vztah s Bohem nebrali jako dar milosrdného Stvořitele, Otce. Mysleli, že jsou těmi vyvolenými, kteří mají „monopol na pravdu“. Před Bohem se vykazovali svými skutky a výkony. Z končin, kde má Ježíš tolik problémů, odchází do končin Týru a Sidónu – což byla v té době oblast, kde bydleli z pohledu Židů nečistí pohané. S těmi se Židé nestýkali. I kontakt s nimi znečišťoval. Když tam Ježíš přišel, setkal se s kananejskou ženou. Kananejci, to byli původní obyvatelé Palestiny před příchodem Židů. Jejich náboženství bylo pro Izraelce stálým svodem k odpadnutí od víry v pravého Boha.

Avšak lidské utrpení a bída jsou všude stejné. Lidé jsou stejní, i když kolem sebe nastaví spoustu přehrad. Když procházel Ježíš s učedníky těmito pohanskými končinami, potkali ženu, matku, která měla posedlé dítě. Nevíme, jaká to byla posedlost. Je ale zajímavé, že zatímco u pravověrných, kteří by měli mít k Bohu nejbližší, se Ježíš setkává se spory a hádkami o věci nepodstatné, naopak tady, kde k tomu z pohledu tehdejšího

člověka nebyly předpoklady, se setkává s vírou, vyznáním. Ta žena v něm rozpoznala toho, v kom jedná skutečný Bůh. Ti, kdo žijí v pohodě, kdo se věnují svým učeným rozpravám, ale jsou odtrženi od reality, ti v Ježíši Boží působení nerozpoznávají. Ale tato žena, která prožívá těžkosti života, nouzi, utrpení poznává, že v Ježíši přichází to, co je potřeba – milosrdenství, zájem. Přichází k Ježíši v důvěře, že i když nemá nárok, tak Bůh, jenž skrze Ježíše působí, je Bůh milosrdenství, který osvobozuje. Ale Ježíš mlčí, i když žena křičí. I my můžeme zažívat Boží mlčení. To však neznamená, že by Bůh nebyl s námi, neslyšel nás. Když mlčí, je to proto, že si máme uvědomit, kdo jsme my, co skutečně potřebujeme.

Učedníkům je trapně, když žena křičí. Chtějí, aby se jí Ježíš zbavil. Jak často to děláme – zbavit se co nejrychleji otravných lidí. Ježíš odpovídá tím, že je přece poslán ke ztraceným z Izraele. Někteří vykladači mají za to, že tím naznačuje učedníkům, že oni se mají o ni postarat. Žena je však neodbytná. Klání se mu a prosí o pomoc.

Ježíš použije přirovnání tehdejších Židů o psech, ale žena se nedá odbýt. Obrací to, co by se dalo považovat za urážku. Tím příměrem o psech vyjádří víru v Boží milosrdenství, které je větší než naše představy. Platí i pro toho, kdo na ně z našich lidských měřítek nemá absolutně nárok. Ježíš se podivil nad velikostí víry oné ženy

a od té doby byla její dcera zdráva. A co my s tím? Jakou tu poznáváme podobnost s naší situací? I my a naše děti, naši blízcí, jsme všelijak posedlí. Jsme posedlí touhami vlastnit, být ctěni a uznáváni. Jsme posedlí myšlenkami na to, co se nám v minulosti přihodilo. Ježíšovi protivníci, kteří se je snažili chytit za slovo, najít něco proti němu, byli posedlí svým pocitem výlučnosti, touhou po dokonalosti. A tento příběh nám ukazuje, kudy vede cesta ke svobodě z toho, co nás spoutává.

Jak ti zbožní Židé, tak i ta pohanská žena na tom vlastně byli stejní. Na nic neměli nárok. Vše je dar Božího milosrdenství. I samotný fakt života. A tomu, kdo si to uvědomí, se otevrou dveře ke svobodě. Takový člověk se nežene pořád za něčím, není nespokojený, že něco není podle představ, které si vytvořil. Posedlost je pryč, protože se nemá na čem zachytit. Člověk, který nelpí, bere to, co má kolem sebe, jako dar – prostě není svazován strachy, závidí, sobectvím. Otvírá se nám nádherný prostor svobody. Jeden veliký svědek víry, který mnoho vykonal, sám sebe definoval jako toho, kterého miluje Bůh zjevený v Kristu. To je nám dáno od počátku a nikdo k tomu nemůže nic přidat, ani z toho ubrat. Využívejme možnosti bytí v přítomnosti toho, který se nám dává, připomínejme si to. Žijme v nádherné svobodě vědomí darované milosti života.

M. R.

Dobrotivý Bože, ty hledíš do našich srdcí, víš, jak jsme nedokonalí, malověrní, obviňujeme tě, že nás neslyšíš, když k tobě voláme, místo toho, abychom ti byli vděční za vše, co pro nás konáš, co od tebe dostáváme. Prosíme, osviiť nás i dnes svým svatým Duchem, ať naplňujeme tvou vůli.

Dokončení ze str. 1

současnou úlohou bude ve spolupráci s kolegy promýšlet strategii fungování církve tak, aby co nejefektivněji využívala materiální i lidské zdroje, které má, aby se mohla zlepšit finanční situace duchovních v produktivním věku a aby nebyli nuceni mít z existenčních důvodů další zaměstnání nebo neprožívali trvalou frustraci.

3) Nakolik církev naplňovala motto letošního jubilea, mohou už teď hodnotit církevní historikové. Také o tom svědčí lidé, kteří přišli s církví do kontaktu nebo jsou jejími členy. Jistě se najdou takoví, kterým církev pomohla, ale jsou i mnozí, kteří pocítili, že plevel někdy dobrou setbu dusí. Myslím, že stejnou zkušenost může člověk získat v kterékoliv církvi. Ušlechtilé zrno od plev oddělí teprve nebeský hospodář. Modlitba a práce jsou tradiční pilíře mnišského života, myslím, že je tento program dobrý i pro církevní organizaci.

Helena Smolová

Setkání mladých CČSH Hradec Králové 25. - 27. září 2020

Zveme vás na již dvanáctý ročník Setkání mladých CČSH a jejich přátel. Průvodním sloganem „Nevysychej“ apeluje setkání na to, neztrácet motivaci a neztrácet napojení na Krista, neb „U Tebe je pramen života (Žalm 36,10)“, letošní motto.

Setkání mladých Církve československé husitské se koná každoročně a nabízí prostor mladým lidem seznámit se se svými vrstevníky, sdílet duchovní hodnoty a životní otázky i zažít víkend plný nevšední zábavy a odpočinku. Příležitostí, jak prohloubit vlastní duchovní život jsou nejen společné modlitby a bohoslužba, ale také osobní rozhovory s faráři a setkání s inspirativními osobnostmi při přednáškách a workshopech.

Přijď i ty poznat nové tváře, ujistit se o tom, že šaty nedělají člověka, zažít neopakovatelné chvíle, prohloubit svoji víru, nechat se posílit na cestě životem, užít si plno legrace, spočinout v kráse Boží přítomnosti s ostatními mladými husity z různých koutů naší vlasti.

Nemusíš se bát, že na setkání třeba nikoho nebudeš znát, protože to se změní brzy po tvém příjezdu. Od toho tato akce je!

Také letos nás čeká pestrý program, plno hudby, zajímavých workshopů, pohybových i sebepoznávacích aktivit, ale zbude dost času i na „pouhé“ povídání si, tanec a pohodu. Neváhej a přihlas se, bude to stát za to!

Cílem setkání je prožít příjemný víkend mezi mladými křesťany a křesťankami, duchovně se občerstvit, prožít modlitby a bohoslužbu v novém, poznat kamarády a navázat nové kontakty při neformálním setkávání, ale i poslechnout si zajímavé názory na přednáškách a polemizovat s nimi při diskuzích, zúčastnit se přímého dialogu vzájemně rozdílných lidí.

Těšíme se na tebe i tvé přátele!

Setkání mládeže je společným dílem nás všech!

Více informací naleznete na internetových stránkách: www.setkani-ccsh.cz

U TEBE JE PRAMEN ŽIVOTA
SETKÁNÍ MLADÝCH CÍRKVE ČESKOSLOVENSKÉ HUSITSKÉ A JEJICH PŘÁTEL
workshopy, divadlo, koncert, zajímavé osobnosti, aktuální témata, přátelství a nová inspirace, osobní výzvy, duchovní posílení, osvěžení, povzbuzení, narozeninová párty
HRADEC KRÁLOVÉ 25.-27. ZÁŘÍ 2020
„NEVYSYCHEJ“ PRAMEN
WWW.SETKANI-CCSH.CZ
@SETKANIMLADYCHCCSH
MLÁDEŽ CČSH

O básnickém snění

Každý zdravý člověk vydrží dva dny bez jídla, ale ne bez poezie.
Ch. Baudelaire

„Važ si toho, v životě se nestává moc často, že tě bude zkoušet básník,“ uklidňoval na chodbě teologické fakulty před časem student svou kolegyni, která šla na zkoušku ke známému starozákonníkovi, profesorovi Milanu Balabánovi. A právě tento vynikající a zralý autor, pišící kvalitní poezii, mne před lety seznámil s tvorbou filosofa Gastona Bachelarda. Francouzský myslitel má úžasný vhled do básnické duše a dokáže o tom výstižně a zajímavě psát. Klade si otázky, které jsou skutečně inspirativní. Je snad snění za všech okolností jevem uvolnění a odevzdanosti, jak navrhuje klasická psychologie?

Zdá se, že denní snění je důležité z více úhlů pohledu. Jedná se o přirozený duchovní jev, který je velmi užitečný pro duševní rovnováhu, pro uvědomování si vnitřních sil, nejnitemnějších zdrojů. G. Bachelard je přesvědčen, že snivec je schopen pocítit bytí, které se v něm otevírá. On se otevírá směrem ke světu a svět se otevírá vůči němu. Nejsme pouze a výhradně racionální bytosti, naše duše je plná snění, které je určitou nezpochybnitelnou tvůrčí kvalitou. „Člověk nikdy neviděl svět správně, pokud nesní o tom, co vidí. Ve snění samoty, které zvyšuje samotou snivce, se spojují dvě hloubky, odrážejí se v ozvěnách, které jdou z hloubky bytí světa do hloubi bytosti snivce,“ vysvětluje fenomenologicky orientovaný filosof. Prozradil nám, že snění „poetizuje“ snivce.

Pak si ovšem dovedeme představit, že básnický obraz nese svědectví o duši, která odkrývá svůj svět. Uvědomíme si, že je přínosné zamýšlet se nad básnickým sněním, otevírají se nám nové vnitřní prostory. Výše zmíněný filosof píše, ponořen do poetologického pohledu, že stále ještě „existují duše, pro něž je láska dotykem dvou poezií, splynutím dvou snění“. Láska se vyjadřuje tím lépe, čím básničtější je sněna. V básnickém snění se harmonizují všechny smysly. Některá básnická snění jsou podle tohoto invenčního teoretika hypotézami životů, které rozšiřují náš život, neboť nás

Nebudete-li jako děti

Už všechno měl, co si jen zamloual
a co je možno ohmatat,
k tomu moc nad druhými,
jdoucími klopnotnou cestou.
Pak kdesi uslyšel,
jak úžasné je mít srdce dítěte,
vidět barvy tam, kde jiní nevidí nic,
v polínku spatřit pohádkovou tvář,
rozumět ptačí řeči,
dohlédnout ke dnu studny.
I šel a požádal:
Živote, dej mi ještě to srdce dítěte!
A život na něj hleděl v rozpacích:
Bud' můžeš mít to, co máš,
anebo co ještě nemaš.
I odešel ten člověk zasmušen.“

Jindřich Mánek

zdůvěřují s vesmírem. Jsem přesvědčena, že když básník sní, je ochoten nám nabídnout své snění ke sdílení. Cítí, že se jedná o univerzální hodnotu. Je to pro nás nedocenitelným obohacením. Jazyku básníků se tímto způsobem můžeme učit přímo – přesně tak jako jazyku duší. „Jak prosté je objevit svou duši v hloubi snění,“ přesvědčuje nás Bachelard. Je toho názoru, že snění nás uvádí do stavu rodící se duše.

Lidská bytost je schopna žasnout, to patří k životním darům. Při čtení poezie se zvyšuje naše radost z objevování. V našem vědomí se odehrávají prudká psychická dění, dochází k „nárůstu bytí“. Mám sama tu zkušenost, že chvíle s poezií bývají pozeňnané a objevné. Zavane charisma. Myslí prochází jakýsi magnetismus, vnitřní potenciál se násobí. Člověk je bliž zrodu pravdy a pocitování podstaty duše. Rozeznávají se naše skryté struny, vynořují se nové nevidané barvy, neznámé valéry duše. Jsme okouzlení. Metafora nám daruje překvapení, posiluje nás, otevírá nový směr vnímání. Zintenzivňuje se naše schopnost vidět do podtextu slov, nahlédnout do zátek díky prožitku snění, které kotví v Absolutnu.

Olga Nytrová

Povzbuzení ke splnutí

Milí přátelé, dnes se chci podělit o zážitek z plavání. Představte si pískovnu s průzračnou vodou, zamračené nebe. Člověk vlez do vody a plave, svoboda pohybu, šplouchání vody, klid. Najednou nebe výrazně potmění. Mrak s ocelově šedým odstínem přikryje slunce a i voda vypadá jako roztavený kov, tmavá a hluboká. A pak se to stane. Prší. Je to jeden z nejkrásnějších pohledů na svět. Jsem uprostřed jezera, všude kolem voda a další po milionech kapek přibývá každou vteřinou. Kapky dopadají tak prudce, že z hladiny odrážejí krůpěje vody. Chvilí to vypadá, jakoby se voda kolem mě vařila. A pak se to stane. Voda je kolem, ale voda jsem i já, až 60 % z mého těla je voda. Najednou to naplno prožívám. Jsem voda ve vodě obklopená vodou. Prožívám úplné splynutí. Jsem součástí všeho a všechno je součástí mě. Veškeré stvoření je dobré. Všechno je propojeno, nic není zbytečné a navíc. Všechno je propojeno v osobě Stvořitele. Najednou ho fyzicky zažívám. Připadá mi, že se usmívá a říká: „To koukáš, co? To je paráda, že? Užij si to, jsi propojený víc, než si myslíš.“ Mám najednou pocit, že chci pomyslet na všechny své drahé, ale i na ty, které vůbec neznám. Čas se zastavil, je jen tady a teď. Zjevení.

Přijde vám, že přeháním? Když to je taková krása, že se člověku otevírá duše a najednou je podstatné jen to, co není na první pohled vidět. Svět má smysl ve své existenci. Jsem součástí záměru, který je nepředstavitelný a velkolepý. Patřím sem. Zažívám obrovské přijetí, jsem ve vodním objetí, které je doslova vsudypřítomné. Napadá mě, že v tomhle deštivém plavání člověk opravdu zažije na vlastní kůži, co znamená vsudypřítomnost Boží. Je v každé kapce, nejde mu uniknout. Nemusím ho složitě hledat a vzývat naučenými slovy a způsoby. Je stále se mnou, jsem v Ném ponořen. Cítím jeho žehnajíc sílu v milionech kapek. Mám pocit, že pozeňnaní je v každé z nich a ve všech najednou. Skoro mě zahlcuje. Usmívám se nad tou hojností.

A pak se ozve pragmatik ve mně. Při plavání v dešti člověk nemůže zmoknout. Napadá mě, že je krásný pocit splynout s Boží přítomností tímhle nebo jakýmkoli jiným způsobem. Cítím, že tomu Zlému se to vůbec nezamlouvá, ani si neškrtně, protože jsem doslova impregnován přítomností absolutního Dobra. Voda odnepaměti očisťuje, připomíná péči, pozeňnaní a křest. Voda dokáže promlouvat beze slov. Na břeh se vracím po této rituální koupeli s úsměvem a vděčností. Skoro se mi nechce vylézat. Splynout s přítomností Pána je úžasné. Ze srdce vám přeji krásné splynutí jakoukoli formou
Zdeněk Bohuslav

Kalendář Blahoslav 2021

Na stránkách kalendáře Blahoslav 2021 se potkáte s více než šedesáti autory. Setkali se zde jedinci ochotní se s bližními velkoryse podělit o své svědectví, o naděje i obavy, o vlastní rodinné vztahy, o kroky na nesnadné cestě hledání víry. Setkáme se s řadou vynikajících a originálních osobností, s akademiky, duchovními, poučenými laiky, básnířkami a básníky, esejisty a publicisty. S částí přispěvatelů se již znáte, někteří jsou pro vás noví. Můžeme však říci, že zde převažují lidé empatictí, s romantickou duší a originální vypravěči, kteří přicházejí občas překvapivě se srdcem na dlani. Po otevření nového kalendáře si spolu s renomovanými odborníky připomeneme důležitá historická výročí, také se však začteme do působivých vzpomínek a vyprávění. Některé příběhy nás dojmou i pobaví, připomenou vlastní dětství, mládí i různé zlomové životní etapy. Při čtení získáme mnohé originální podněty k zamýšlení nad smyslem víry, nad cestou naší církve. Budeme uvažovat o křesťanském Desateru, o smysluplnosti péče o duši a účtů k tomu, co nás přesahuje. Nalezeme inspiraci pro hlubší sebereflexi, hodnocení své vlastní životní pouti a porovnání své zkušenosti lidí víry s prožitky dalších praktikujících křesťanů.

Olga Nytrová
a Václav Strachota

Zprávy

Tábor NPK Husita

Pro tento rok jsme vybrali novou destinaci pro náš tábor. Opustili jsme faru v Horažďovicích a přivítali jsme dům v Zaječicích. Tábor se nesl hlavně v duchu tance. Vyrázily na něj naše dlouholeté tanečnice, které ho měly jako odměnu za pilnou práci během roku. Holky trénovaly nové sestavy, pracovaly na projevu emocí a zbavení stresu. Na jeden celý den jsme všichni vyrazili do Benešova, na vycházku po městě a do plaveckého bazénu. Poslední den se točil okolo focení. Navštívila nás profesionální fotografka, která udělala tanečnicím skvělé fotky. Bylo to fajn pět dní v Zaječicích. **Anna Zavřelová**

Generální synoda duchovních

Na čtvrtek 3. září 2020 od 10 hodin je do Husova sboru a budovy ústředí ČČSH v Praze 6-Dejvicích svolána generální synoda duchovních. Program bude v tomto roce volby patriarchy a 100. výročí církve soustředěn především na téma volby patriarchy. Podmínky setkání budou v souvislosti s pandemií Covid 19 aktualizovány dle opatření ministerstva zdravotnictví platných v době konání synody. **red**

Nadčasová setkání

s Janem Amosem Komenským
Církev československá husitská v Uherském Brodě vás zve k nadčasovým setkáním s Janem Amosem Komenským v Chrámě Mistra Jana Husa. **Sobota 10. 10. v 15 hodin.** Komenský – teolog. Přednášet bude

děkanka Husitské teologické fakulty UK, Doc. Kamila Veverková. **red**

Plánovaná teologická konference o komunikaci bude v září

Konference „Komunikace ve společnosti a církvi, možnosti a úskalí“, která se měla původně uskutečnit začátkem května, bude realizována v úterý 29. září v budově ústředí Církve československé husitské (Wuchterlova 5, Praha 6-Dejvice, Komenského sál).
Přihlášení na tomas.novak@ccsh.cz. **red**

Kněžské svěcení

Kristýny Ptáčkové

S radostí oznamujeme, že se v pondělí 28. září 2020 uskuteční kněžské svěcení Mgr. Kristýny Ptáčkové, od 9 hodin ve sboru naší církve v Roztokách u Prahy. **red**

Představení Vítí Marčíka v Brně-Maloměřicích

12. 10. v 18 hodin ve Sboru Páně, Vážného 6, Brno - Maloměřice:

O holčičce, která se ještě nenarodila Smrt jako téma pohádky? Ano! V podání charismatického herce Vítí Marčíka je příběh, který nám tlumočí poselství, že smrt není koncem, nýbrž začátkem. Je to příběh naplněný niterností, intimitou a laskavostí. Před diváky se odehrává fiktivní rozhovor mezi dědečkem a holčičkou, která se ještě nenarodila.

Na svém webu o této pohádce, která je původně určena dětem, ale ještě naléhavěji promlouvá k dospělým, píše, že je vhodná pro všechny, kteří se nebáli narodit, a teď mají strach z umírání.

Místa ve Sboru Páně je možno si rezervovat na tel. 776 032 149 nebo e-mailem vem@seznam.cz. **red**

O lásce otcovské ve vršovickém sboru

Připomínáme, že v Husově sboru v Praze-Vršovcích je do 7. září možné navštívit výstavu fotografií na téma *Otcovská láska*.

...*Jaká může být láska? První, tajná, bezpodmínečná, famfárová, mateřská, divoká, opičí, labutí, oblbující, čistá, božská, nekonečná, vášnivá, absolutní, nebeská... Naprosto souhlasíme.*

Uspořádáním fotografické soutěže v období od 1. května do 30. září 2019 jsme ale chtěli upřít pozornost ještě na jednu lásku – na tu, která stojí tak trochu v pozadí a není tolik zmiňovaná, ani glorifikovaná či stavěná na odiv, a proto ji mnohdy bereme za samozřejmost. *Láska otcovská. A důvod? Snad abychom ji za samozřejmost alespoň na chvíli nebrali. Abychom si ji uvědomili, zpřítomnili a prožili. Abychom o důležitosti plnohodnotného vztahu mezi otci a jejich potomky alespoň chvíli přemýšleli. Abychom se pokusili vyjádřit ji v rozmanitých podobách a projevech, v jakých se láskyplný vztah mezi otci a jejich dětmi okolo nás zviditelňuje.*

(Z textu průvodního slova pořadatelů) **red**

Slavnostní setkání k 100. výročí
Církve československé husitské
15. září 2020
v Husově sboru ČČSH v Praze 6 - Dejvicích (Wuchterlova 5)
od 18 hodin

- Zahájení
- Uvedení renovovaných varhan
- Představení výstavy „Sbory Církve československé husitské – architektonické dědictví našich regionů“
- Prezentace jubilejní publikace „Biografický slovník osobností ČČSH“
- Předání pamětních medailí
- Pozdravy hostů
- Hudební vystoupení souboru Musica Bohemica pod vedením Jaroslava Krčka
- Zakončení

Akce se koná za podpory Ministerstva kultury ČR, Magistrátu hlaviho města Prahy a Městské části Praha 6

Z ekumeny

Modlitba za domov 2020 - výtvarná soutěž

Vážení přátelé, přijměte prosím naše srdečné pozvání k účasti vás, vašich žáků či vašich dětí na tradiční výtvarné soutěžní přehlídce v rámci 14. ročníku akce Modlitba za domov, jež probíhá vždy ve státní svátek 28. října při příležitosti oslav Dne vzniku našeho samostatného státu.

Řada z vás se do soutěžní přehlídky opakovaně zapojuje, pro ty z vás, kteří se s touto akcí setkáváte poprvé, si dovoluji připojit stručné shrnutí: Jedenáct členských církví Ekumenické rady církví každý rok spojuje své síly k tomu, abychom důstojně a s vděčností oslavili nabytou svobodu a pomodlili se za pozeňání a ochranu pro naši zemi. Součástí akce je bohatý duchovní a kulturní doprovodný program, vyvrcholením je přímý televizní přenos České televize.

Tradiční součástí je již od počátků i výtvarná soutěž, vyhlašovaná pro jednotlivce i žáky mateřských a základních škol. Vedle zajímavých cen je odměnou pro děti i vystavení nejlepších děl a umístění výběru obrázků do přímého přenosu České televize.

Můžete tvořit i multimediálně a pomoci dětem natočit na naše téma klip, který se pak může objevit ve vysílání Modlitby za domov a na internetu. Klip může být hraný, animovaný (či kombinovaný) a neměl by výrazně přesáhnout 1 minutu. Odkaz na vytvořený multimediální klip prosím zašlete na ralfmost@gmail.com předmět: klip MZD.

Letošním tématem je „**Žít ve společném domě**“, uzávěrky pro zaslání děl jsou letos ve dvou kolech: 1. září a 1. října 2020.

Více informací a konkrétní program akce naleznete na stránkách www.modlitbazadomov.cz.

Případné dotazy prosím zašlete na e-mail: ralfmost@gmail.com

Jménem přípravného organizačního výboru Modlitby za domov vám děkuji za váš čas, který jste věnovali tomuto sdělení a budeme se velice těšit na případnou účast vás, vašich žáků či vašich dětí v naší soutěži. Se srdečným pozdravem

Ralf Mošt,

organizátor výtvarné soutěže v rámci přípravné skupiny Modlitba za domov 2020

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Víra kananejské ženy

Pokud si správně vypíšete písmenka z horní tabulky v pořadí daném čísly ve spodní tabulce, dozvíte se větu kananejské ženy, díky níž Pán Ježíš vyhověl její prosbě a uzdravil ji zle posedlou dceru (Mt 15,21-28).

S	A	R	Á	R	Í	P	I	P
E	J	L	I	U	T	E	O	Ů
N	V	S	D	Ž	T	I	E	O
T	Z	Z	K	J	Ů	P	D	E
N	S	S	CH	B	U	I	O	É

5	25	13	43	21	10	24	40	2
20	37	35	1	29	19	38	14	45
44	9	32	26	7	33	4	31	28
16	30	11	18	39	17	42	12	6
27	3	23	41	15	36	8	34	22

(Řešení z č. 31: Já vás nasytím!)

Jana Krajčířiková

Týdeník Církve československé husitské

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6
Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktoři: Mgr. Josefina Hudcová, Mgr. Ervín Kukuczka, grafik Milan Udržal; tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@ccsh.cz
Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna. Distribuce: ADLEX, spol. s r.o. Xaveriova 1888/45, Praha 5 150 00
Předplatné: Mgr. Dagmar Pišová, tel.: 220 398 117, e-mail: prodejna.blahoslav@ccsh.cz. Reklamacce: tel. 220 398 117

